

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 7C/161/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314210365
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6314210365.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, samosudkyňou JUDr. Alicou Gavalcovou, v právnej veci navrhovateľa E. O., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, L., zast. JUDr. Radkou Rešutíkovou, advokátkou, so sídlom Spojová 2, Banská Bystrica proti odporcovi PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava o určenie absolútnej neplatnosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy a vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 176,93 Eur, a nahradiť mu trovy konania 390,63 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 15.12.2014 domáhal sa žalobca voči žalovanému určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú žalobca a žalovaný uzavreli X.XX.XXXX. Okrem určenia neplatnosti tejto spotrebiteľskej úverovej zmluvy, domáhal sa žalobca od žalovaného aj vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 061,19 Eur. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že na základe úverovej spotrebiteľskej zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1 080,- Eur, ktorý tento vyčerpal, ale podľa úverovej zmluvy celkový objem finančných prostriedkov, ktoré mal vrátiť z titulu poskytnutého úveru, predstavoval sumu 2 430,54 Eur. Žalobca v skutočnosti okrem sumy 1 080,- Eur vrátil žalovanému celkom 2 141,19 Eur, a keďže navrhol, aby súd vyslovil, že uzavretá úverová zmluva, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, je absolútne neplatným právnym úkonom, a zaplatil na poskytnutý úver vyššiu sumu ako dostal, rozdiel žiadal, aby súd zaviazal žalovanému mu zaplatiť z titulu bezdôvodného obohatenia. Skutočnosť, že žalobca bol povinný vrátiť žalovanému sumu 2 430,56 Eur, žalobca vyhodnotil ako znak hrubej nemorálnosti zmluvných podmienok, pretože je neprípustné, aby nebanková spoločnosť požičiavala jednoduchým spotrebiteľom úvery s úrokom vyšším ako 70 % ročne, keď úroky pri podobných úveroch v bankách sa pohybujú priemerne 11,5 % ročne. Podľa tvrdenia žalobcu spotrebiteľská úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa Zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 citovaného zákona písm. a), f), g) a i), neobsahuje druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podmienky upravujúce čerpanie úveru, referenčnú úrokovú sadzbu, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrovej sadzby spotrebiteľského úveru. Zmluva tiež neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny a úrokov a poplatkov, ako to vyžaduje zákon. Aj tento nedostatok spôsobuje, že uvedený úver, ktorý poskytol žalovaný žalobcovi, je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, čoho praktickým dôsledkom je to, že spoločnosti treba vrátiť iba skutočnú sumu, ktorá bola čerpaná, teda istinu. Ďalej uviedol žalobca, že žalovaný si nespĺnil povinnosti uložené mu v § 7 ods. 1 citovaného zákona, čo sa považuje za hrubé porušenie povinností, nakoľko neposudzoval schopnosť žalobcu splácať úver na základe údajov o príjmoch spotrebiteľa, bonite spotrebiteľa, takže takýto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa judikatúry,

ako ďalej uvádza žalobca, pokiaľ nebanková spoločnosť využila ľahkomyselnosť spotrebiteľa, musí niesť dôsledky, a to aj z nebanlivosti, pri overovaní bonity spotrebiteľa, životných nákladov, a celkovej schopnosti splácať úver. Absolútne neplatným právnom úkonom je aj úver poskytnutý za neprimerané protiplnenie pri zneužití ľahkovážnosti spotrebiteľa. Pri tzv. civilno-právnej úžere je úverová zmluva absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Naliehavý právny záujem na vyslovení absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy podľa § 80c O.s.p. je daný, pretože žalobca ako spotrebiteľ potrebuje mať vyriešenú otázku výšky skutočného dlhu.

K žalobnému návrhu žalobca pripojil zmluvu, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorú zmluvu, resp. žiadosť podpísal žalobca X.XX.XXXX, a následne táto zmluva bola podpísaná X.XX.XXXX žalovaným, ďalej oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, pričom dôkaz, kedy toto oznámenie veriteľa bolo doručené dlžníkovi žalobca nepredložil, ďalej splátkový kalendár a časti poštových poukážok, na základe ktorých žalobca poukazoval na účet žalovaného dohodnuté splátky.

20.2.2015 právna zástupkyňa žalobcu doručila súdu opravu petitu žalobného návrhu a uviedla, že žalobca preplatil istinu poskytnutého úveru 1 080,- Eur, keď zaplatil žalovanému sumu 2 256,93 Eur, teda zaplatil mu viac ako mu žalovaný poskytol o 1 176,93 Eur, preto navrhla, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 176,93 Eur.

Súd pripustil zmenu návrhu uznesením 7C 161/2014 zo dňa 6.4.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 1.5.2015.

Súd zaslal opis žalobného návrhu žalovanému, ktorý sa k žalobnému návrhu vyjadril 14.12.2015 a uviedol, že žiada návrh zamietnuť, pretože podľa jeho názoru je možné konštatovať, že otázka odplaty nemá byť posudzovaná podľa dobrých mravov, ale podľa osobitnej právnej úpravy, pretože zákonodarcu pri zavedení regulácie sa zamerail na to, aby obmedzil maximálnu výšku odplaty za požičanie peňažných prostriedkov, teda nezaviedol reguláciu úrokovej sadzby, ale odplaty. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola ku dňu X.XX.XXXX výslovne regulovaná, a to v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, pretože ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Výška priemernej odplaty podľa údajov určených Ministerstvo financií SR bola 45,11 % - túto hodnotu odplata dohodnutá v zmluve neprevyšovala podstatným spôsobom. Podľa žalovaného spôsob hodnotenia dojednaní o výške odplaty ako rozpor s dobrými mravmi odporuje podstate úpravy rozporu právneho úkonu s dobrými mravmi, pretože k absolútnej neplatnosti dvojstranného právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že sa prieči dobrým mravom dôjde iba vtedy, ak je takéto konanie pričítateľné obom účastníkom zmluvy. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a na jej uzavretie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, stanovenie sumy týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Samotné dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Z právnej úpravy preto nesporné vyplýva, že nie je možné rozhodnúť o neplatnosti celej odplaty a prepisovať vôľu zmluvných strán tak, že pôjde o bezúročný úver. K tvrdeniu žalobcu, že zmluva neobsahuje podmienky čerpania úveru v zmysle Zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že podrobne sú špecifikované v zmluvných dojednaniach bod 2 pod názvom "Uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere" a čerpanie úveru, a správne nie je ani tvrdenie žalobcu ohľadom nesplnenia náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriacej jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok, a podobne. Pokiaľ ide o namietaný spôsob uzatvorenia právneho úkonu z hľadiska ust. § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, je písomná forma právneho úkonu zachovaná vtedy, ak je listina o tomto právnom úkone aj podpísaná. Zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpisované. Na celistvosť listiny možno usudzovať z

priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písania alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom.

Z čl. 7 ods. 7.1 zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje jeho neoddeliteľnú súčasť. Zmluvná sloboda účastníkov zmluvy zahŕňa nielen právo uzavrieť zmluvu s určitým obsahom, ale aj právo dohodnúť sa na mechanizme vzniku zmluvy, ako a čím bude zmluva tvorená, a podobne. V konkrétnom prípade je preto nesporné, že zmluva zahŕňa ako svoju súčasť aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je časť akceptačného prejavu veriteľa spolu s bodom 6 zmluvy o revolvingovom úvere. Je potrebné rovnako uviesť, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú, kedy jej predmetom je poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok poskytnutie revolvingu. Vzhľadom na svoje vyjadrenie, v ktorom žalovaný považoval dôvody, pre ktoré žiadal žalobca vysloviť neplatnosť úverovej zmluvy za nezákonné, žiadal návrh žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Ako prílohu k svojmu vyjadreniu priložil súhrnné informácie o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2011 so stavom ku dňu 30.6.2011 (č.l. 41), z ktorého súd zistil, že ročná priemerná percentuálna miera nákladov na typ úveru, ktorý poskytol žalovaný žalobcovi je 45,11 %.

Súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktoré predvolal účastníkov. Žalovaný sa z pojednávania ospravedlnil a trval na svojom názore, aby súd návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa obsahom listín tvoriacich súdny spis, vypočítaním žalobcu a vyjadrením právnej zástupkyne žalobcu, a po vykonanom dokazovaní návrhu žalobcu vyhovel.

Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázanú skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere, na základe ktorej zmluvy poskytol žalovaný žalobcovi peňažnú sumu 1 080,- Eur, a to prevodom na jeho účet, a to následne po zaevidovaní žiadosti žalobcu o poskytnutie úveru na listine nachádzajúcej sa na č.l. 5 súdneho spisu ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru (zmluva o revolvingovom úvere), ktorú žiadosť vyhotovil splnomocnený zástupca žalovaného na základe požiadavky žalobcu o poskytnutie úveru a žalobca podpísal dňa X.XX.XXXX. Ako žalobca uviedol, na základe jeho žiadosti, ktorú v ústnej forme predložil na pracovisku žalovaného v Brezne, pracovník nachádzajúci sa v prevádzke žalovaného vyhotovil, vyplnil tlačivo "Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru" a určil podmienky, za ktorých žalovaný poskytne žalobcovi úver. Žiadosť vyhotovenú žalovaným a podpísanú žalobcom, žalovaný zaslal na pracovisko žalobcu do Bratislavy, ktorá sa v presne nezistený čas vrátila a bola doručená žalobcovi a opatrená pečiatkou s dátumom podpisu X.XX.XXXX; kedy v skutočnosti bola táto žiadosť vrátená žalobcovi súd nezistil. Je ale zrejmé, že žiadosť o poskytnutie úveru bola potvrdená žalovaným X.XX.XXXX, pričom X.XX.XXXX je datované aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere. Ak žalobca uviedol 6.10.2011 mu bola na jeho účet pripísaná suma 1 080,- Eur. Podľa priloženého splátkového kalendára žalobca splácal poskytnutý úver vo výške 57,87 Eur mesačne, celkovo zaplatil na poskytnutý úver 2 256,93 Eur, ktorá suma nie je medzi účastníkmi sporná. Teda medzi účastníkmi nie je sporná skutočnosť, že žalovaný poskytol žalobcovi sumu 1 080,- Eur a žalobca vrátil žalovanému 2 256,93 Eur.

Predmetom žalobného návrhu je vyslovenie absolútnej neplatnosti uzavretej úverovej zmluvy, a z toho titulu vrátenie sumy, o ktorú prevyšuje poskytnutá suma sumu žalobcom žalovanému vrátená, a to z titulu bezdôvodného obohatenia. Žalobca vo svojom návrhu uviedol, že dohodnutá odplata vo výške prejavujúca sa v ročnej úrokovej sadzbe 70,02 ako je uvedené v zmluve a predpokladanej ročnej percentuálnej miere nákladov 70,02 je neprijateľná zmluvná podmienka, keďže táto sadzba predstavuje odplatu za poskytnutý úver a takáto odplata je neprimeraná, keďže úrokové sadzby na finančnom trhu sa v čase poskytnutia úveru žalovaným žalobcovi pohybovali vo výške 11,5 %, kdežto žalovaný poskytol žalobcovi úver za úrokovú sadzbu 70 % a vyššie. Žalovaný vo svojom vyjadrení súdu doložil údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch (č.l. 41 súdneho spisu) k 30.6.2011, z ktorého vyplýva, že spotrebiteľské úvery do 1 500,- Eur včítane poskytnuté na obdobie od jedného do piatich rokov sú poskytované na finančnom trhu v danom čase pri ročnej percentuálnej miere nákladov 45,11. Žalovaný poskytol žalobcovi úver pri predpokladanej ročnej percentuálnej miere nákladov 70,02 a ročnej úrokovej sadzbe 70,02. Tak, ako uviedol žalobca pri svojom výsluchu v priebehu súdneho pojednávania, poskytnutý úver potreboval nutne na splatenie dlhu na nájomnom za byt, v ktorom býval spolu so svojou družkou, teda peniaze potreboval bezodkladne na splatenie aktuálneho dlhu, a keďže nemohol získať peňažné prostriedky v ktoromkoľvek z bankových domov a žalovaný neskúmal na aký účel žalobca úver potrebuje, v tiesni, v ktorej sa ocitol, bol ochotný uzavrieť úverovú zmluvu, aj keď vedel, že za poskytnutý

úver 1 080,- Eur zaplatí celkovo 2 430,54 Eur. V žiadosti o poskytnutie úveru, ktorú žiadosť vyplnil pre žalobcu samotný žalovaný v mieste jeho prevádzky v Brezne, a tým aj stanovil podmienky poskytnutia úveru, je v časti "Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eurách" v zátvorke "vyplňte" uvedená poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) suma 1 080,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok a splatnosť v mesiaci) 42/19, mesačná splátka (včítane úrokov) 57,87, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania) 2 430,54 Eur, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov za úver, teda RPMN v percentách 70,02, ročná úroková sadzba úveru v percentách 70,02, a potom ďalej priemerná ročná percentuálna miera nákladov za úver 45,11, poskytnutá čiastka revolvingu 569,44, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť, t.j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu 1 388,88, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 a ročná úroková sadzba revolvingu v percentách 76,21. V ďalšej časti tejto žiadosti sú uvedené, teda v časti 6, údaje o schválenom revolvingovom úvere v eurách (nevypĺňajte). Teda je zrejmé, že táto časť nebola vyplnená za účasti žalobcu, ale vyplnil ju žalovaný na svojom pracovisku v Bratislave, pretože takto vyplnená žiadosť sa žalobcovi podpísaná s dátumom X.XX.XXXX vrátila, ale bez zistenia konkrétneho dátumu, kedy sa žalobcovi vrátila.

Súd pri skúmaní platnosti tohto právneho úkonu - úverovej zmluvy skúmal predovšetkým údaje, ktoré sú podstatné pre dojednanie úverovej zmluvy, ktoré sa nachádzajú v časti 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (zmluva o revolvingovom úvere). Z tejto časti tak, ako je uvedené vyššie, súd má zato, že dojednanie o výške úveru, splatnosti, počte splátok, výške jednotlivých splátok a celkovej sume, ktorú má dlžník zaplatiť, predpokladanej ročnej percentuálnej miere nákladov a ročnej úrokovej sadzbe potom, ako ďalej pokračuje text tejto časti údajmi o úvere, a to ročnej percentuálnej miere nákladov 45,11, poskytnutie čiastke revolvingu 569,44, celkovej čiastke pri revolvingu 1 388,88, predpokladanej ročnej percentuálnej miere nákladov 63,32 a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21, zmätočné oproti údajom uvedeným v prvej časti údajov o požadovanom revolvingovom úvere, pretože žalobca žiadal od žalovaného poskytnutie úveru na preklopenie svojej zlej finančnej situácie, pričom bola dohodnutá výška 1 080,- Eur, a žiaden iný úver žalobca od žalovaného nežiadal. Teda pokiaľ žalovaný prostredníctvom ním určenej osoby v jeho prevádzkárni žiadal v mene žalobcu tak, ako to vyplýva z časti 5 "Žiadosti", aj poskytnutie revolvingového úveru, a zároveň stanovil podmienky pre poskytnutie revolvingového úveru, tak konal v rozpore s vôľou žalobcu, ktorý nežiadal o revolvingový úver, a teda nejde o prejav vôle žalobcu žiadať o revolvingový úver, a keďže nežiadal žalobca od žalovaného poskytnutie revolvingového úveru a žalovaný napriek tomu takúto žiadosť žalobcu potvrdil a tvrdí, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o úvere aj zmluva o revolvingovom úvere, súd je toho názoru, že k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným nedošlo, ale samotná skutočnosť, že poverený zamestnanec žalovaného uviedol údaje, a teda žiadal v mene žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru, a zároveň aj žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru potvrdil, a teda v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI Credit mala medzi účastníkmi byť uzavretá aj zmluva o revolvingovom úvere, ide, podľa názoru súdu, o neurčitý a nezrozumiteľný právny úkon zmluvy o úvere, pretože súčasťou tohto právneho úkonu má byť aj zmluva o revolvingovom úvere, pričom podmienky poskytnutia úveru formou revolvingového úveru sú úplne iné, ako podmienky poskytnutia úveru, na ktorom sa žalobca a žalovaný dohodli.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, ináč je neplatný.

Podľa názoru súdu v danom prípade žalobca požiadal žalovaného o poskytnutie úveru na preklopenie svojej zlej finančnej situácie. Žalobca nežiadal od žalovaného poskytnutie revolvingového úveru, napriek tomu žalovaný do údajov o požadovanom úvere vyznačil prejav vôle žalobcu ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, pričom v jednej časti žiadosti sa nachádzajú údaje aj o úvere, aj údaje o revolvingovom úvere, pričom podmienky pri poskytnutí jedného aj druhého úveru, teda ročná percentuálna miera nákladov, úroková sadzba aj výška sú rôzne. Súd nepovažuje žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, ktorú vyplnil poverený zamestnanec žalovaného ako prejav vôle žalobcu, a preto súd má za to, že tento právny úkon, a to úverová zmluva, ktorej súčasťou má byť aj zmluva o revolvingovom úvere, je neplatná pre rozpor s ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to jednak preto, že prejav vôle, a to žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru nie je prejavom vôle žalobcu, ale je prejavom vôle žalovaného, konkrétne jeho zamestnanca, nachádzajúceho sa v prevádzke v Brezne, pričom samotný predmet plnenia podľa úverovej zmluvy je neurčitý, keďže obsahuje ustanovenia týkajúce sa dvoch úverov, teda úveru, aj revolvingového úveru, a preto súd považuje celú úverovú

zmluvu, vzhľadom na to, že predmet plnenia, teda výška poskytnutého úveru, druh poskytnutého úveru a podmienky poskytnutia úveru sú pri oboch úveroch rôzne, ako celok neurčité a nezrozumiteľné. Keďže táto časť úverovej zmluvy je podstatnou časťou úverovej zmluvy a bez jej existencie nemá dojednanie zmluvy o úvere význam, súd vyslovil záver, že celá zmluva o poskytnutí úveru a zmluva o poskytnutí revolvingového úveru je neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Je zrejmé, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú úverovú zmluvu, pretože spotrebiteľom je fyzická osoba v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, v danom prípade žalobca, dodávateľom podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka je žalovaný.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobných prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobnému návrhu žalobcu okrem iného poskytol súdu aj prehľad o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok roku 2011. Z prehľadu predloženého žalovaným vyplýva, že ročná percentuálna miera nákladov pri úveroch podobného druhu ako poskytol žalovaný žalobcovi je 45,11 %. V uzavretej zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 70,02 a predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov 70,02, teda prekročenie oproti poskytovaným spotrebiteľským úverom v 2. štvrťroku 2011 je skoro o 25 %. Teda pokiaľ ročná percentuálna miera nákladov podľa § 2 písm. i) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, na druhej strane tento údaj predstavuje odplatu na strane poskytovateľa úveru, súd je v danom prípade toho názoru, že takto formulovaná odplata v zmluve o úvere podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za podobný typ úverov, ako poskytol žalovaný žalobcovi. Z prehľadu, ktorý poskytol súdu žalovaný vyplýva, že pri stanovení ročnej percentuálnej miery nákladov, z ktorej súd vychádza, je zohľadnený objem poskytnutých peňažných prostriedkov, aj lehota splatnosti. Podľa názoru súdu je teda dojednanie odplaty za poskytnutie úveru v predmetnej úverovej zmluve v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a preto je takéto dojednanie v rozpore s ust. § 39 Občianskeho zákonníka a je neplatné. Okrem toho je súd toho názoru, že dojednanie takejto vysokej odplaty, keď žalovaný poskytol žalobcovi 1 080,- Eur a žalobca mal vrátiť žalovanému 2 430,54 Eur, teda sumu prevyšujúcu 100 % poskytnutého úveru je možné považovať za civilno-právnu úžeru, ktorá sa prieči dobrým mravom, a preto je takýto úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný, a teda je absolútne neplatný.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

V konkrétnom prípade plnil teda žalovaný žalobcovi, pokiaľ mu poskytol úver 1 080,- Eur. Súd rozhodol, že ide o neplatnú úverovú zmluvu, teda neplatný právny úkon, preto vzniklo na strane účastníkov, ktorí na základe takéhoto neplatného právneho úkonu plnili, bezdôvodné obohatenie, ktoré sú podľa § 457 Občianskeho zákonníka povinní účastníci si navzájom vydať. Žalovaný poskytol žalobcovi sumu 1 080,- Eur, žalobca žalovanému 2 256,93 Eur. Žalobca teda vrátil žalovanému sumu ním poskytnutú ako úver vo výške 1 080,- Eur, ale žalovaný žalobcovi ním prijatú sumu z neplatného právneho úkonu vo výške 2 256,93 Eur nevrátil, preto súd návrhu žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť rozdiel medzi sumou, ktorú mu žalobca vrátil a sumou, ktorú z titulu neplatného právneho úkonu mal vrátiť žalovaný žalobcovi, teda sumu 1 176,93 Eur.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi ako v spore úspešnému priznal náhradu trov konania. Náhrada trov konania pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia, ktorá predstavuje odmenu za päť úkonov právnej služby, každý vo výške 69,80 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žalobného návrhu, pojednávanie 15.12.2015 a 26.1.2016, vyjadrenie žalobcu k stanovisku žalovaného zo dňa 8.1.2016), spolu 349,- Eur, k tomu režijný paušál v roku 2014 za dva úkony právnej služby 2x 8,04 Eur, spolu 16,08 Eur, v roku 2015 za jeden úkon režijný paušál 8,39 Eur a v roku 2016 dva úkony, 2x režijný paušál po 8,58 Eur, spolu 17,16 Eur, spolu režijný paušál a 5 úkonov právnej služby 41,63 Eur, spolu 390,63 Eur. Pokiaľ si právna zástupkyňa žalobcu uplatnila náhradu za stratu času vo výške 113,12 Eur, ale nezdôvodnila, z akého dôvodu žiada náhradu za stratu času, súd jej náhradu za stratu času nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.) odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).